

Északi kerület.

Az északi kerületben, ahol kilenc lista versenyez a mandátumokért, érdekesen alakul a helyzet a pártok között. A három kis párt, amely kezdettől fogva kívül esett a komoly küzdelemben, most már úgy látszik, teljesen kibukottnak tekinthető. Annál izgalmasabb harc folyik a többi párt között, főként a töredékmandátumokért. A keddi nap folyamán ugyszólván óránként változott az eredmény a töredékek harcában. Hol az egységspárt szavazatai szorították ki a Wolffék töredékét, hol a Friedrich töredéke veszélyeztette a Rassayék harmadik mandátumát, majd pedig a szocialista töredék harcolt a többi párt töredékével.

Este kilenc órakor, amikor a szavazatok összeszámlálását befejezték, a helyzet az, hogy teljes osztály alapján két-két mandátumot kapnak a szocialisták és a szabadelvű ellenzék, egy-egy mandátumot a nemzeti egység pártja és Wolffék, töredék szavazatok alapján egy-egy mandátumot Rupert, a nemzeti egység pártja és Friedrich.

Megszámláltak összesen 65.880 szavazatot. Az eredmény a következő:

Nyilaskeresztcs	4175
Klár	4725
Friedrich	3143
Dinich	668
Ruppert	5594
Szocialdemokrata	16455
Nep	10682
Rassay	16124
Wolff	40314
	65880

Az osztószám — figyelembe véve az érvénytelen szavazatokat is — az összeszámlálás lezárásakor 7530. Ennek alapján a mandátumok e pillanatban a pártok között a következőképpen oszlanak meg:

1. Szocialdemokrata: Peyer Károly.
2. Szocialdemokrata: Weltner Jakab.
3. Szabadelvű ellenzék: Rassay Károly.
4. Szabadelvű ellenzék: Sándor Pál.
5. Nemzeti egység: Fabinyi Tihamér.
6. Kereszténypárt: Wolff Károly.
7. Kossuth-párt és radikális párt: Rupert Rezső (5695 töredékekkel).
8. Nemzeti egység: Bessenyei Zénó (3323 töredékekkel).
9. Keresztény ellenzék: Friedrich István (3192 töredékekkel).

Hátra van még 24.000 szavazat összeszámlálása. A választási bizottság azt reméli, hogy szerdán délután két órára meglesz a végső eredmény.

Buda.

A budai választókerület szavazatszámoló bizottságai kedden egész nap dolgoztak. A szavazást este nyolc órakor szakította félbe Saly Árpád elnök. Addig az előző napival együtt összesen 47 urna tartalmát számlálták meg teljesen, három urna szavazatait pedig csak részben dolgozták fel. Kedd este a helyzet a következő volt:

Megszámláltak összesen 49.569 szavazatot. Ebből érvénytelen volt 1955. A 47.614 érvényesnek ítélt szavazat megoszlása a pártok között:

Kereszténypárt	47.296
Nemzeti egység	15.294
Szabadelvű ellenzék	7.725
Szocialdemokraták	7.299

A táncosnő.

Irta: Bethlen Margit.

A vasfüggöny már felment. A nehéz bársonyfüggönyön tengermorajláshoz hasonló zúgás szűrődik át. A nagy előadások moraja. Száz meg száz ünnepi díszbe öltözött ember várakozásteljes, vidám, gondtalan beszéde. A színpalak mögött izgatott sürgés-forgás. Ballet-lányok fehér, zöld, sárga pillangóknak öltözve, csomóba verődve vihognak, sugdolóznak, lökdösődnek, ügyelők türelmetlenül kiáltoznak, a rendező utójára adja ki utasításait az első csoportnak, mely a színpadra készül, a díszletezők még sietve cipelnek be valamilyen kelléket. A levegő forr és izzik a premiére félreismerhetetlen hangulatában.

A táncosnő, rozsdavörös lepke, nagy, hegyes, köröskörül feketével szegett szárnyal, tágra meredt szemmel, kifosztott arcán előrekészített, reá fagyott vidám mosollyal, ökölboszorult jéghideg kézzel áll a jobb oldali kulisszák között. Most, Most mingyárt. Az első kép, az, amelyben ő nem szerepelt, már lezajlott. Abban, amelyik most következik, az övé a felelősség, ő viszi az egészet, elejétől végig ott van a színpadon, táncol, hajlik, áll mozdulatlanul, szinte megkövülten, nevet pajkosan, férfij karjába borul szerelmesen, ellöki magától dacosan, mosolyog hívólag, elszalad, megáll, de bármít tesz is, mindig ő az, aki minden szemnek ütközőpontjában van. A többi, a fehér, zöld, sárga lányok pillangó-rajja, az csak a keret, mely minden mozdulatát plasztikusan kiemeli. Igen, az övé a felelősség. Igaz, hogy a dícsőség is. A taps, a siker furcsa, részegítő mámor, a kiemelkedés a ballet-kar egyformán jó középthehetségei közül, a Jövő, a Karrier, a beláthatatlan lehetőségek sora.

A mandátumok sorsa az újabb adatok után sem változott, teljesen ugyanaz a sorrend, amint az első napon beszámolóink után megállapítottuk: a kereszténypárt és a nemzeti egység pártja 2-2, a szabadelvű párt és a szocialdemokrata párt 1-1 mandátumot kap.

Két ellenzékít választott Hódmezővásárhely.

Hódmezővásárhelyről jelentik: A szavazatok összeszámlálását befejezték. Leadtak összesen 16.254 szavazatot, amely a következőképpen oszlik meg:

Szocialdemokrata párt (Takács Ferenc)	5403
Nemzeti agrár ellenzék (Kun Béla)	5320
Nemzeti egység (Tasnády-Nagy András)	5027
Érvénytelen szavazat	514

A kerület két megválasztott képviselője tehát Takács Ferenc szocialdemokrata és Kun Béla nemzeti agrár ellenzék.

Az egységspárt petíciója.

Hódmezővásárhelyről jelentik: A Nemzeti Egység Pártjának vezetői értekezletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy a képviselőválasztás eredményét petícióval támadják meg, miután számos törvénytelenéget látnak fennforogni. A petícióhoz szükséges összeget mindjárt össze is adták.

A pártok erőviszonyai az új képviselőházban.

Kedd estig 229 képviselője van az új képviselőháznak. Hódmezővásárhely és Budapest déli kerülete választási eredményének beszámításával a pártok számaránya a következő:

Nemzeti egység	465 mandátum
Független kisgazdák	24
Kereszténypárt	11
Pártonkívüliek	11
Szocialdemokraták	8
Szabadelvű ellenzék	4
Reformnemzedék	2
Nemzeti szocialista	2
Legitimista	1
Agrár ellenzék	1
	229 mandátum

A kultuszminiszter Székesfehérváron.

Székesfehérvárról jelentik: Hóman Bálint közoktatásiügyi miniszter ma a polgármesteri hivatalban küldöttségeket és egyeseket fogadott. A miniszter délután hat órakor a vasutasok eszékészothonát keresté fel. A minisztert Vadász József államástónök üdvözölte, méltatva Székesfehérvár képviselőjének nagyarányú munkásságát. Hóman miniszter megköszönve Székesfehérvár egyhangú bizalmát, kijelentette, hogy ezt meghálálandó, nem dobja be a pártpolitika csóvját hallgatói közé. A nemzeti egység gondolatát — mondotta a miniszter — olyan magas fogalomnak tartja és azt a programot, amelyet a nemzeti egység gondolata alatt vall, annyira összefogó történelmi gondolatnak véli, amelyben a keresztény és a szocialista gondolat éppúgy benne foglaltnak, mint a nemzeti, polgári és népi gondolat, csak talán nem kiélezett, hanem megtisztult formában. Ennek tulajdonítja, hogy Székesfehérvár választópolgárai a pártok választulalt ledöntve egy akarattal tün-tették ki bizalmukkal.

A zalaegerszegi pótválasztás.

Zalaegerszegről jelentik: Bornemisza Géza kereskedelmi miniszter kedden ideérkezett. Holnapután lesz a kerületben a pótválasztás, amelyen árvátfalvi Nagy István, a nemzeti egység pártjának jelöltje áll szemben Ifj. Dittner Sándor nyilaskeresztessel. Arvátfalvi Nagy István az iparosok és kereskedők küldöttségét vezette a miniszter elé és kérte a polgári iskola építésének támogatását, a zalaegerszeg—gráci ut kiépítését, valamint a nyáron Zalaegerszegen rendezendő göcseji hét támogatását.

A bátmonostori katolikusok ki akarnak lépni az egyházból a korteskedés elfajulása miatt.

Bácsmezei tudósítónk írja: Sulyos és megdöbentő következménye lett a választási korteskedésnek Bátmonostor bácsmezei községben. A buzgó vallásosságáról ismeretes bátmonostori katolikus lakosság egy része bejelentette az egyházból való kilépését. A kilépők a baptistákhoz akarnak csatlakozni és az egyházból való kilépésüket azzal okolják meg, hogy a lefolyt választáson és az azt megelőző heteken át plébánosok erélyes korteskedéssel akadályozták meg, hogy jelöltjükre, a kisgazdapárti Mojzes Jánosra szavazzanak. Az elkeseredett hívek elhatározásukat megmáshatatlannak mondják ugyan, de mégis remélik a környéken, hogy sikerül őket elhatározásuk megmáshatására bírni.

Németország megünnepelte Ludendorff hetvenedik születésnapját

(Felvételünk a Képes Pesti Hírlapban.)

Berlin, ápr. 9. Hitler kancellár rendeletére valamennyi német középület zászlódszt öltött kedden Ludendorff hetvenedik születésnapjának megünneplésére. A berlini kaszárnyákban a parancsnokok méltatták a legénység előtt a hadvezér érdemeit.

Két különvonaton 1700 vendég érkezett Tutzingba, Ludendorff lakóhelyére. Délután 10 órakor a birodalmi hadsereg díszszáda zenével vonult el a tábornok háza előtt. Ludendorff házába egymásután érkeztek a különböző küldöttségek. Tizenegy órakor érkezett Ludendorff háza elé Blomberg birodalmi hadügyminiszter, Fritsch tábornok kíséretében. A hadügyminiszter Ludendorff tábornokot a következő beszéddel üdvözölte:

— Tábornok Ur! A német véderő hosszú éveken keresztül megkísérelte azt, hogy a versaillesi szerződés által reá kényszerített formát alkotó életerővel töltse meg. Az általános védkötelezettség bevezetése után a német véderő felépítésében mind jobban kezd közeledni a háborúelőtti és a háborus évek német haderejének formájához. Ezt a véderőt a nagy küzdelem előtt és alatt Ludendorff, a katoná, erősen befolyásolta és vezérelte. Ez a szellem fogja áthatni az új német véderőt is. A német véderő katonái Ludendorff tábornokban a világháború nagy hadvezérét tisztelik, akinek vezénylete alatt Németország egy egész ellen-séges világgal szállt szembe.

A birodalmi haderő két repülőraja tiszteltkört irt le Ludendorff háza fölött. Ludendorff házában erkélyéről beszédet mondott. Hangzatos, hogy a német véderő nem fenyeget senkit sem a világon és épen ezért azt kívánja, hogy a német népnek a béke fenntartása érdekében álljon rendelkezésére erős véderő, amely mögött lelki szilárdsággal áll a fajilag öntudatos nép.

Ludendorff tábornok üdvözlésére a tábornok házába megérkezett Vilmos volt trónörökös. A volt trónörökös lovassági egyenruhában jelent meg Tutzingban.

A táncosnő szeme előtt különös, fényes, a végtelenségig táguló karikák lejtnek táncot. Úgy érzi, csak utána kell kapjon, nem, nem is kapjon, csak engedje, hogy bele hulljon kinyújtott tenyerébe és az övé minden: hír, dícsőség, gazdagság . . .

De mozdulni nem tud. Mintha megfagyott volna benne valami, mélyen, egészen mélyen bent, valahol ott a szíve táján, mintha jégpáncél övezné azt a máskor vigan, bolondul kalapáló kis jószágot, mely alatt most vészesen dübörög, mintha messziről, egészen messziről hangzana, valami rettenetesen, félelmesen hátrorzongató tudat.

Amióta megkapta a néhány soros levelet, hogy Janit tüdővérzéssel beszállították a kórházba . . . hiszen azt írja, hogy nem biztos hogy sulyos: az eset, lehet, hogy rövid időn belül kikerül onnan, az orvos is biztatja. Nehogy eszébe jusson abbahagyni a próbákat és leutazni hozzá, épp most, amikor mindkettőjük boldogsága függ attól, hogy lesz-e sikere az új balletben! Fel a fejjel és neki a küzdelemnek!

Nem utazott el. Nem is tehetne volna. Mit mondjon a rendezőnek? Hogy szerelmes beteg? Hát aztán? Helyettesítették volna mással, ha mégis elmegy, ez lett volna az eredmény, de a szerepet többé vissza nem kapja soha. Sem a szerepet, sem a lehetőséget, vége lett volna mindennek, amiért évekig küzdött. Még csak nem is mutathatja aggodalmát, kétségbeesését. Táncosnőnek vidámnak kell lennie, csupa mosoly és életkedv, hogy magával ragadja jókedvének ragyogó uszályán a nézőközönséget.

Írt az orvosnak azonnal, könyörgött, hogy feleljen neki ösztönként és becsületesen, hogy van-e remény? Azóta vár . . . folyton vár. Már egy hete, hogy elküldte a levelet és még semmi válasz. Hiszen igaz, sok dolga lehet az ilyen nagy kórházban dolgozó orvosnak, de azért mégis . . . hát nem

tudja, nem érzi, hogy őt itt a kintpadra feszíti, mi-alatt vár?

Valami szolga selyempapírba burkolt óriási csokrot hoz. Névjegy is van melléje tűzve. A táncosnő kibontja a selyempapírt és elolvassa a névjegyet. Orchideák. Az öreg kegyelmes küldte, az, aki mindig az első sor-hetedik helyén ül. Mindenki ismeri. Nagy tekintély az Operaházban. Elég egy szava, hogy valaki a ballet-lányok szürke tömegéből kiemelkedjék, mint valami arany phönix madár és épp úgy vissza is süllyeszthet bárkit a jelentéktelenségbe, megvető vállrándításával. Arra kéri a névjegyre irt válogatot, régimódi kifejezésekkel, hogy tisztelje meg őt ma este azzal, hogy vele vacsorázik előadás után.

A táncosnő szeme megakad a szolga biztatóan vigyorgó ábrázatán, melyről szinte lerínak gondolatái és ragyogóan vidám mosollyal feleli:

— Mondja, hogy köszönöm a meghívást. Természetesen boldogan elfogadom.

Tizenegykor megy a vonat. Avval akart utazni. Holnap nem megy a ballet, így ma éjjel oda-utazhatott volna, másnap vissza. Holnaputánra újból itt lehetne az előadásra. Most itt marad. Az öreg kegyelmes meghívását nem lehet visszautasítani. Hogy fogják irigyelni érte a többiek! Pezsgő lesz és zene és bókok, meg virág, sok virág, vig-ság . . . az öreg kegyelmes vacsorái híresek hangos jókedvükről, egyszerre belekerül a nagy élet központjába . . .

A doktor még mindig nem felelt. Talán nem is olyan nagy a baj, talán csak . . . az anyja tüdő-vészben halt meg. A nagybátyja is. És olyan furcsa, olyan vörös foltok égtek az arcán esténként, amikor a színészbejáró előtt reá várt. A szeme is más volt olyankor, az is égett, tüzelt, de ő mindig azt hitte, hogy csak a szerelem az, ami a sovány aszkétaszerű arcából feléje lángol. Nem! Az nem lehet,